

Írta:

2013. szeptember 18. szerda, 09:14

Újabb járművek beszerzésére, a gyártási kapacitás hiányában, Pécsett nincsen lehetőség! A jelenlegi járműparkkal kell megoldani a feladatokat. Még annak ellenére is, ha tudjuk, majdnem másfél tucat kocsit nem tud részt venni a megyeszékhely forgalmában, mert nincsen hozzájuk alkatrész. Még mielőtt kitörne a felháborodás, hozzá kell tenni, mindez nem mai, hanem öt évtizeddel korábbi hír. Egészen pontosan 1963-as, szeptemberi, annak is derekáról való. (A kép a Kossuth téren készült, abban az időszakban).

Az Ikarus gyárnak annyi volt a tőkés megrendelése, hogy képtelen volt a magyar nagyvárosok igényeit kielégíteni, technikai eszközökkel. Mivel azok – a hivatalos propaganda szerint – az egész világban keresettek voltak, ezért keletkezhetett hiány, a hazai piacon. Persze, a teljes földi igény korlátozott volt, hiszen köztudomásúlag, a nálunk fejlettebb országok többnyire nem tőlünk vettek közlekedés eszközöket. Ennek ellenére, ne becsüljük le az akkori teljesítményünket a gépgyártás területén. Ha most lennének ilyen igények rá, sokan tapsolnának, táncolnának gyönyörűségükben!

De vissza a pécsi utakra, forgalomra. Az akkori közlekedési vállalat, a PKV anyagbeszerzői, idejük jelentős részét a fővárosban töltötték, mert szerettek volna olyan gépelemekhez jutni, amiket otthon vártak a szerelők, a vezetők, meg a párttitkárok. Ez azonban fél évszázaddal korábban nem volt egyszerű feladat.

Többen – a józanul gondolkodók közül – felvetették, hogy a belvárosban, a

Írta:

2013. szeptember 18. szerda, 09:14

Széchenyi téren üresen várakoztak a buszok, azokat is be lehetett volna fogni. A hivatalos válasz azonban nem késlekedett. Az osztott műszakban lévő sofőrök autói várakoztak ott a gazdáikra. Arról nem szólt a fáma, miért nem lehetett beindítani a masinákat, ha a forgalom azt kívánta volna meg.

Azt is felhánytorgatták tudálékos emberek, miszerint, néha a 27-es autóbusz (ma szintén ugyanaz a száma, hasonló vonalon is száguld), gyakran 5 percenként, üresen robog az utakon. Arra viszont az volt a felelet, az egyetlen városon belüli vonalról beszélhetünk, amit nem szabad ritkítani. Az sem kizárt, aki látta a félig telt járatot, nem tudhatja, a következő megállóban mennyien szállnak fel, illetve le. Ami igaz is, mert az utasszámlálás nem volt divatban, abban az időszakban. Ha mégis, akkor az adatokat számos módon lehetett értelmezni.